

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Marečnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 188.

V Ljubljani, ponedeljek 18. avgusta 1890.

Letnik XVIII.

Peti shod „Katoliškega političnega društva“.

Včeraj popoldne vršil se je peti shod „Katoliškega političnega društva“ na Dobrovi pri Ljubljani v prostornem župnijskem domu, katerega je v ta namen blagovoljno prepustil čast. g. župnik Babnik. Akoravno so bili možje utrujeni po dolgotrajni cerkveni slovesnosti, vendar so prišli v obilnem številu poslušati gg. poslance, ki sta jim poročala o delovanju državnega in deželnega zbora. Shodu je predsedoval prečast. g. kanonik K. Klun.

Gosp. Fran Povše, deželni poslanec ljubljanske okolice, je v daljšem govoru pojasnjeval, kako se trudi narodna večina deželnega zbora znižati davkoplačevalcem bremena navzlic rastočim potrebam za šole in bolnišnice. Obširno je govoril o zakonih gledé na govedorejo in osuševanje ljubljanskega močvirja. Omenil je, da je z mirno vestjo glasoval za zboljšanje učiteljskih plač, ker deželni zbor je moral rešiti dano besedo, in ker upa, da bodo gg. ljudski učitelji s toliko večjim veseljem delovali za versko-narodno vzgojo slovenske mladine. Svoje zanimivo poročilo sklene govornik z zatrdilom, da bode svojim volilcem ustregel v vsaki zadevi, kjer bode mogoče.

Nato izroči občinski svetovalec od sv. Katarine prošnjo, naj bi se za to župnijo ustanovila samostojna občina, ker župnija je razdeljena v štiri občine. Poslanec g. vodja obljubi, da bode storil, kar bode v njegovi moči.

Oglasi se tudi drugi poslanec za ljubljansko okolico g. Vinko Ogorelec zatrjujoč, da je delal vedno v soglasju s svojim tovarišem-poslancem v zgoraj omenjenem smislu in ostane zvest v javnem življenju staremu slovenskemu geslu, dokler vživa zaupanje svojih volilcev.

Preč. g. kanonik Klun je na to obširno poročal o delovanju slovenskih poslancev v državnem zboru in omenjal njihovega težavnega položaja za-

radi neznatnega števila. Vendar so slovenski poslanci s svojim složnim in previdnim postopanjem, kakeršno bi bilo želeti tudi v deželnem zboru, v zadnjem zasedanju državnega zbora marsikaj dosegli v gmotnem in duševnem oziru za Slovence. Gosp. poslanec pregledno opisuje delovanje slovenskih državnih poslancev za slovensko šolo v primeri s sedanjimi šolskimi zakoni, omenja kamniške in dolenske železnice, mnogih postav za kmeta in obrtnika ter sklene svoje poročilo z zagotovitvijo, da hoče vedno delovati v prid svojih volilcev in svoje domovine.

Č. g. A. Lesjak zahvali vse tri poslance v imenu občinarjev za trudoljubno delovanje, predsednik preč. g. Klun pa sklene zborovanje z ozirom na današnji cesarjev rojstveni dan s trikratnim „slava“-klicem na presvetlega cesarja.

O organizaciji našega novinarstva.

I.

Poklic in namen novinarstva je velik; ono mora vse, kar vrè v človeških srcih, kar svita v duhu, povedati že naprej in to uvesti v življenje; novinarstvo je tisti bojovni voj, ki mora vselej korakati naprej. Kar se tiče zlasti našega lista, ima še dvojno ulogo: vdeleževati se domačega narodnega boja, in delati na to, da bi se ljudstvo ne dalo varati in begati po krivih sodobnih naukih.

Dasi je slovensko novinarstvo, vsaj narodno-konservativno novinarstvo, v svesti si, da je izvršilo lep kos narodnega dela, vendar je prišlo v navado, gledati nekako — od zgoraj na naš novinarski poklic. No, tolaži nas to, da se taka ne godi samo nam, da imamo v tem oziru zaveznike v slavni možeh, ki so posvetili vse življenje svoje narodu — a vzlic temu so često napadeni od vseh strani.

Ako se pravi, da so pesniki in pisatelji pijo-nirji narodne armade, so gotovo tudi novinarji bo-

jevni voj. Navdaje nas tolažba in z lahko vestjo smelo rečemo, da slovenskega novinarstva ne zadeva tisti odij, ki se očita po vsej pravici drugemu novinarstvu, zlasti nemškemu, katero je omadeževano s podmitenjem in korupcijo. Mi smelo po konci nosimo glavo in poudarjamo lahko pred celim svetom, da smo povsem ostali čistih rok, zakaj nas je doslej navdajala do svojega poklica: ljubezen do slovenske domovine. Nekaj teh bojovnikov položila je pa neizprosna smrt v najlepših letih v predčasni grob kot žrtev težavnega poklica!

Znan nam je nemški rek: „Den Mimen flieht die Nachwelt keine Kränze“, in to velja še bolj o časnikarju. Časnikar zgine med vrstami, veliki svet vidi samo njegov lehak in spreten slog, toda ne vidi mučnega življenja njegovega in ne njegovega trudapolnega delovanja! V tem tiči nekaj, kar je dragoceno, neobičajno med vsem tem stanom in poklicem.

Če je kdaj umestna beseda: „služim“, velja to povsem o časnikarju. Služi in nima za to ni jedne teh velikih nagrad: ne hvale, ne slave. In vendar ni lepšega, vzvišenejšega v človeškem življenju, nego služiti kaki vzvišeni ideji, a ostati brez hvale in slave.

Žurnalistika slovenska se je v poslednjih letih povzpela in povsem ojačila; v svojo korist li ali sebi v škodo, o tem nečemo tu razpravljati. In ker stara prislovica slóve: „Vsega v obilici — škoduje!“ in se je doslej še vselej osvedočila, veljavna je tudi v tem slučaju.

Dandanes hoče biti že vsakdo časnikar, ne misleč na to, da pravi časnikar po poklicu mora biti vsestransko izobražen mož, razumen, ki je mnogo čital, in ne dijak, čegar članki so sama vežbanja v slogu. Dandanašnji so pri nas v tem oziru skušnje pokazale, da politički in leposlovni listi morajo v Slovincih jako izbrano pisati, če hočejo ugoditi svojem namenu, kojemu so se posvetili. Tu ne sme dalje prevladati umazana konkurenca, temveč

LISTEK.

„Jezuit in prostozidar“.

Povest. Spisal P. Louis Coloma. — (Iz Španskega po „Vaterlandu“ Vladiboj.)

„Malum Eva, Jesuitis credula,
Porrexit Adae, Jesuitis credulo.“

„Fratrem Cainus Jesuitis credulus
Occidit Abel, Jesuitis credulum.“

„Od jezuitov prekanjena Eva je dala
jabelko Adamu, ki je jezuitom veroval.“

„Od jezuitov prekanjeni Kajn je ubil
svojega brata Abela, ki je jezuitom veroval.“

Prav v sredi živahnega početja jako obljudenega mesta stoji skromna, tiha hiša, katere okna se nikdar ne odpró, in zdi se, da se za hišnimi, na pol priprtimi durmi skriva neka tajnost.

Na večjih mestih že razpalo zidovje kaže ono črnkasto barvo, ki naznanja pri poslopjih, da se bode prej ali slej podrlo, kakor kaže bledota pri ljudéh bližajočo se smrt.

Ta hiša, — dragi bralec, — ta hiša — je jezuitski samostan.

Prijaznemu bralec vstajajo lasje po koncu in poln strahu in radovednosti ogleduje si hišo od

vrha do tal. V svoji domišljiji vidi za durmi P. D' Aigrigny-a, ob oknu mademoiselle Cardoville, na balkonu Juda Dejhar-a; zdi se mu, da celó iz dimnika moli svojo glavo nezvesti Rodin, ki si natika ravnokar naočnike, da bi videl, česar prijazen bralec videti ne more: onih stotisoč frankov namreč, ki jih je vtaknil Evéene Sue za razstavo teh obrekovalnih podob v podlistku „Constitutionel“-a, te delavnice, v kateri je pripravljala revolucionarna propaganda leta 1848 svoj stroj, — da uniči jezuite.

Ura je sedem zjutraj, vreme mrzlo in deževno, ali ljubeznjivi bralec, ki upa dobiti sled do kake temne zapletke, vztraja v svojem opazovanji; ne da bi ga motilo slabo vreme, zré nepremično na sedaj zaklenena hišna vrata.

Hrešanje ključa obrnenega v ključavnici se začuje, — ljubeznjivi bralec se zgane, — skoro bi prisegel, da je čul rožlanje verig.

No, vrata se odpró in pokaže se klobuk s širokimi kraji.

„Sedaj pa, sedaj!“ domišlja si ljubeznjivi bralec, in beži, sam ne vé, zakaj, za vogel.

Pod klobukom vidi se glava, nižje doli dve rami, potem neka črna senca, in naposled, — ne dá se tajiti, — prav jezuit. Ali, — Bog se me usmili! — on nosi pod plaščem zavito neko skoro pol metra dolgo stvar.

Kaj bi bilo to? Stoj! ljubeznjivi bralec si domisli, — ha, pri izpovedi zaupana skrivnost je, — nekaj zavitek z misterioznimi listinami.

Ko stopi jezuit iz hiše, pokriža se, zaklene duri za seboj in gre sedaj po svoji poti, upirajoč svoj pogled v tla in ono skrivnostno stvar skrbno pod plaščem tiščeje.

Mlad mož je še, mogoče šest čevljev visok; njegov navidezno nedolžen obraz dela ljubeznjivemu bralec, ki se spominja pregovora: „tiha voda hudo dere“, prav resne skrbi.

Rad bi sledil jezuita, ali v tem trenutku zablisne ob prvem oknu luč, ki se premiče hitro kakor strela od tega do drugega in tako od jednega do drugega okna naprej — in prijaznega braleca prisili ostati na mestu.

Po ulici je še vedno vse prazno in v hiši vlada tihota in mir; polagoma pa vzraste ono jutro živahno šumenje, ki naznanja v velikih mestih, da se je vzbudilo prebivalstvo. Sprehajajoči se prodajalci hvalijo svoje blago, oglašé se zvončki z mlekom obloženih oslov, čuje se drdranje vozov, vozečih živeža na trg, — in mej ta šum in hrup zazvone sedaj in sedaj resni zvonovi, vabeči kristijane k sv. daritvi.

V bližnjem zvoniku bije ura osem, in potrpežljivost še vedno na svojem mestu vztrajajočega lju-

jubezen do dobre stvari, do domovine in naroda. Samo tem načinom bode mōči slovenski žurnalistiki delovati v prosep svojega naroda — danes pa, odkrito rečeno, samo životari, in ne more povsem spolnovati svojega poklica, kakor se običajno obeča vselej v prvi številki. To poudarjati na tem mestu smo dolžni radi stvari same.

Preobilo naraščanje novih in novih časopisov ni še znamenje napredka, temveč pojav nervozne bolehnosti, in proti takemu treba odkrito postopati, da ne bi uničeval jeden list drugega, kakor znane svetopisemske egiptovske krave.

Nikdo ne more tajiti, da nima dobro novinarstvo svojega vpliva na socijalne razmere; — kako ima pa neki zboljševati druga, ako samo potrebuje prenovljenja in zboljšanja?

Mnogo vplivnih mož naših živi v usodni prevari, češ, da je s pomočjo novinarstva na tem svetu možno doseči vse. Ta dōba je že minola; danes mora časnikar jako pazljivo poslušati pljuskanje valov v javnem življenju, vestno je more zabeleževati in v kolikor more in umeje, navajati je po prirojenih potih. Ovladati je, valove, ali veletōk javnega mnjenja bodisi ustavljati ali voditi v obratni smeri, to presega ulogo najbolj nadarjenega časnikarja.

Tu ne govorimo v svoj prosep, toda želeli bi radi dobre stvari same; radikalnih prememb ondi, kjer je neizogibna potreba za to. „Ne cepimo svojih močij!“ — ta klic se ponavlja pri vsaki priliki, mi pa pravimo: „Organizujmo se!“ Začnimo najprej z organizacijo narodnega novinarstva, koji stoprav po očiščenji vsakeršnega plevla more spolniti prvi namen svoj: Organizovanje vsega naroda!

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. avgusta.

Notranje dežele.

Ceško-nemška sprava. Glasilo moravskih konservativcev „Hlas“ razpravlja konečne posledice, ako se ne posreči imenovana sprava, ter pravi: „Prav za prav utegne le mladočeška opozicija proizročiti, da se ne izvrši češko-nemška sprava, v kolikor se ne vjemajo Mladočehi s spravnimi načrti. Da bi moralo imeti to potem za Nemce tako prijetne posledice, kakor si jih slikajo v svojej domišljavosti, je več kakor negotovo. Ponesrečenje sprave vsled nespravnih in po gospodstvu hrepenečih Nemcev bo imelo le to posledico, da se bodo Čehi tembolj združili in nasproti jednotnemu češkemu ljudstvu ne bo mogel dolgo trajati tak obrat, kakršnega Nemci pričakujejo.“

Katoliška stranka na Ogrskem. Katoliški list „Magyar Allam“ poroča, da se je vsled ministerske naredbe z dné 26. febr. t. l. začela zbirati katoliška stranka; v 22 okrajih se je že pričela organizacija in v 17 bodo postavili svoje kandidate. — Nas bi veselilo to poročilo, ko ne bi bili prepričani, da bode katoliška stranka stopila v javnost le po imenu. Na Ogrskem je tako propalo versko prepričanje, da bode le velik napor navdušenih mož mogel vzbuditi mlačneže in kimovce.

beznjivega bralca se bode naposled, kakor se vidi, vendarle poplačala.

Prikima namreč stara ženica, ogleda si najprej vse hiše po ulici, naposled pa pred jezuitskim samostanom obstane. Ko pa bralec zapazi, da hoče starka potrkati na duri, — porodi se mu bliskoma misel, starka ni žena, temveč preoblečen mož, morda kak emisarij jezuitskega generala.

Ali takoj si starka izpremislila, in ne da bi potrkala na duri, sede pred njimi na prag.

Ljubeznjivi bralec stegne svoj vrat, kolikor mu le moč, da vidi, je li nima starka brk, kajti nevrojetno je, da bi se bil emisarij, ki je došel v mesto pač še le z zadnjim vlakom, mogel obriti; ako so pa na starkinem obrazu sledovi rastoče brade, potem ni več dvojbe, da se pod to capo babje obleke prikriva ogleduh one strašne osebe, ki jo nazivljejo prostozidarji „črna papeža“.

Hipoma vzravna se starka po koncu, in bralec odskoči preplašen nazaj, kajti starka ima res brke; sedaj prikaže se tudi jezuit v ulici; oči ima še vedno povešene v tla, in tudi ono skrivnostno stvar nosi še pod plaščem. Jezuit in starka izpregovorita nekaj besed in ona odda mu zmečkano pismo.

Ko stegne jezuit svojo roko, da vzprejme pismo, odgrne se plašč, in skrivnostna stvar vidljiva je

Vnanje države.

Srbija. „Agence Balcanique“ pobija po časnih raztrošeno poročilo o pogajanju med kraljem Milanom in radikalei, da bi se mu zvišali dohodki, kot golo izmišljotino, s katero mu hočejo Milanovi sovražniki le škodovati ter ga grditi pred svetom. — Naj bo temu že tako ali tako, vendar se lahko trdi, da Milan ni splošno priljubljena oseba v Belem Gradu.

Bolgarija. Ko je pretekli četrtek princ Ferdinand došel v Viden, imel je naslednji govor: „V svojo vrnitev v Bolgarijo sem si izvolil dan, ko sem pred štirimi leti nastopil bolgarski prestol. Ko sem pred tremi leti odpotoval v Bolgarijo, prosil sem Vsegamogočnega v goreči molitvi, da bi blagoslovil moje podjetje. Bog je uslišal mojo molitev ter blagoslovil deželo našo; zakaj že tri leta varuje Bolgarijo ter odvrta neizgovorne, katere jej hočejo proizročiti sovražniki njeni. Pri zadnjem svojem popotovanju sem z veseljem opazil rastoče spoštovanje modrih državljanov do vrhovnega vladarja in svete bolgarske ideje. Veselje me navdaje, ko vidim, kako raste od dné do dné zaupanje do politiške zrelosti bolgarskega naroda. Dokaz temu so zadnji naši dobri vspehi, kateri so nas prepričali, da ima naša sedanja politika in naše prijateljske razmere do Nj. Vzvišenosti, do našega vrhovnega poglavarja le dobre posledice za Bolgarijo. Delajmo v tem zmislu torej tudi v prihodnje, da bo varovala močna roka Vsegamogočnega še v prihodnje mило našo domovino ter nas vedla do slave in mogočnosti. Kot Vaš najvišji zastopnik in voditelj napijem slavi, mogočnosti in napredku moje zelo ljubljene domovine, zvestim njenim služabnikom in vrli naši armadi.“

Rusija. Novi vilnski škof je pri svojem nastopu nagovoril najpoprej duhovništvo v latinskem, na to vernike v poljskem jeziku. Govoril je mej drugim tako-le: „Nisem prišel k Vam, da bi Vam ukazoval, temveč, da Vam bodem služil in vse svoje življenje za Vas žrtvoval, če bode treba.“ Govoril je jako ganljivo ter privabil poslušalcem solze v oči. Na dan sv. Janeza Krstnika je slovesno maševal ter birmoval. Na praznik sv. Petra in Pavla je birmoval do šeste ure popoldne. Ni nehal prej, da se je onemogel zgrudil. Prišedšemu domov ulila se je kri. Vkljub vsemu prizadevanju se ponavlja ta nesreča, in življenje njegovo je že v nevarnosti.

Francija. Pri neki priliki je opomnil Stanley, da je francosko-angleško sporazumenje za Francijo jako važnega pomena. Francija je pridobila s tem sporazumenjem mnogo v politiškem in kupčijskem oziru; vendar mora francoska vlada skrbeti, da se prej ko mogoče zgradi železnica preko puščave Sahare. Ta železnica bo pospeševala njene politiške in kupčijske interese.

Nemčija. O predlogih za prihodnje prusko deželno-zborsko zasedanje prinaša „Reichsanzeiger“ naslednjo objavo: Precej, ko se zbere deželni zbor, predložil se mu bode razven predlogov o šolski postavi in vredenji kmečkih občin za sedem vzhodnih pruskih provincij v pretresovanje predlog o preosnovi neposrednjega davka. Nadejati se je, da se na ta način posreči izvršitev preosnove omenjenih prevažnih zakonov.

Anglija. Iz Londona se poroča listom: Ruski poslanik baron Staal je omenil Salisburyju, da je položaj v Armeniji od dné do dné nevarnejši. Rusija ne more več gledati z mirnimi očmi takega položaja. Zatorej opominja Salisburyja pred mogočimi resnimi posledicami.

Španija. Iz Madrida se poroča dné 11. t. m.: Uporniki so pobili armado sultana marokanskega pri Aitivisiji, zažgali so trdnjavo, umorili čez sto

bralcu. Navadna košara je, prav podobna onim, kakršne imajo dekletke, da nakupujejo po trgu. Iz nagnene košare pade pri strani nekaj na tla, nekaj, kar bi vsakdo spoznal na prvi pogled za rdečo guinejsko papriko; bralec pa se zdí, da je kri.

Strah in groza! V košari je skrito razsekano truplo človeško. Skrbno pogleduje preplašeni bralec na vse strani, da ugleda kakega stražnika ali redarja, ali predno ga more dobiti, izginila sta jezuit in starka in samo skrivnostna hiša z zaprtimi svojimi okni in priprtimi durmi stoji pred njim.

Ura poteče za uro, — stražnika pa le ni; ali ljubeznjivi bralec se ne utruja v svoji gorečnosti za občno varnost.

Ob polu najstjuri uri zapazi zopet nekaj jako važnega. Varno odpré se polovica okna; zares satanski obraz s skupaj zraščeni obrvi pokuka venkaj, pa se skrije takoj, zapazivši na ulici nekaj pasantov; dva, tri trenotke kasneje prikaže se zopet, in ko sedaj nikogar ne zapazi, priveže lastnik te satanske krinke ob mreževje belo ruto, ter zopet izgine, zatvorivši okno.

„Ruta! — Ruta, v kateri je bil zavit mrlič!“ — vzdihne ljubeznjivi bralec, in zabeeži to novo opazovanje v svojo žepno knjižico s črkami, ki se zrodé pod tresočim njegovim roko v prave hierogliffe. (Dalje sledi.)

ujetnikov, trpinčili in obglavili sina guvernerjevega. Zdaj so oblegli Sefro.

Turčija. Kakor zagotavljajo carigradska poročila, zavlada je vendar enkrat mir na otoku Kreti. Letina je dobra, kar bode še bolj vplivalo na mir in zadovoljnost ljudstva. — Dočim je nastal na zgoraj imenovanem otoku zaželjeni mir, zavlada sta nemir in nezadovoljnost v Malisiorih. Vzrok temu je neki guverner Abdul paša in ker so turški uradniki izneverili iz Carigrada poslani denar za vzdrževanje policijskih služabnikov. — Sultan je baje vprašal najvplivnejše armenske državnike, kako naj bi se armenske zadeve preosnovala, da bi se ugodilo splošni želji Armencev.

Srednja Amerika. Kakor se brzojavlja iz Novega Jorka, odstavljen je general Barillas, predsednik guatemalske republike. V vsej republiki je navstalo brezvladje. General Barillas je nekam pobegnil.

Izvirni dopisi.

Z Dunaja, 15. avgusta. (Bošnjaki.) Jutri dopoldne pripeljeta se semkaj iz Trsta 1. in 4. bosanski batalijon, katerih so se Madjari tako silno bali, da jim po ogrski zemlji niti popotovati niso dovolili. Nastanila se bodeta v rossauski vojašnici, kjer bodeta dobila svojo posodo za pripravljanje jedil po turški šegi običajnih. Dné 18. t. m. vdeležila se bodeta velike parade na Schmelzi, kjer bodo mladi Bošnjaki gledali, kaj se pravi: cesarska parada na Dunaji. Potem pojdejo pa na velike vaje k linški diviziji.

Osem let je minulo, od kar so prve Bošnjake potrdili k novo ustanovljenim bosanskim četam in kaj je bilo tedaj treba za to truda, grožnje, da celó kri je morala teči po nekod, predno so dobili potrebne novince redno skupaj. Leta 1882. sestavile so se prve štiri kompanije, katere so do danes že na štiri batalijone narastle. Častnikov in podčastnikov potrebno število za pouk mladih Bošnjakov-novincev dali so hrvaški polki: 22 (Špljet v Dalmaciji), 53 (Zagreb), 70 (Petrovaradin) in 78 (Osek), iz vsacega teh polkov odšli so najspretnješi možje v Bosno, in kakor dandanes bosanski batalijoni kažejo, ne brez vspeha. Vsi so izvrstno rešili častno nalogo. Najtežje jim je bilo pridobiti si zaupanja pri mladih kakor tudi pri starih Bošnjakih, ker le-ti dolgo časa niso mogli verjeti, da bi se jim bilo od „švaba“ kaj dobrega nádejati. Ko so se pa čez nekaj časa prvi potrjenci od vojakov na kratek odpust povrnil in doma pripovedovali svojim v veliki revščini in pomanjkanju živečim ljudem, da imajo vsak dan mesó in juho na mizi, in vsakih pet dni skoraj po pol goldinarja plače, tedaj odprle so se tudi stari Bošnjakom oči, da cesar Franc Jožef ni prišel v Bosno njihovih sinov trpinčiti, temveč omiko razširjati in od tedaj ni bilo več treba potrjenih s silo skupaj goniti, pač pa je bilo kmalu potrebno preobilno število prostovoljcev, seveda za vojno službo nesposobnih, odvracati, ki so si želeli tudi vsak dan vsaj jedenkrat do sitega juhe in mesa, kruha vedno dosti in pa na pet dni sveže novce, naj bo letina še tako slaba! Bošnjaki jeli so z veseljem služiti in so jako vrli vojaki postali, da jih je leta 1885. sam cesar ondi potujoč pohvalil rekoč:

„Jako lepa kompanija!“ Bilo je pa to takole: Omenjenega leta bila je 3. bosanska kompanija določena, da se vdeleži velikih brigadnih vaj pri Dolenji Tuzli. Cesar je bil tedaj pri kornih vajah pri Požegi, in je memogredé omenil, da si bo v Brodu morda tudi ogledal 3. bosansko kompanijo, ki je ravnokar pri velikih vajah. To se je seveda kompaniji nemudoma sporočilo in zarad tega živa duša ni vedela pravega, ali pojde kompanija pred cesarja ali ne. Dné 13. septembra omenjenega leta povrne se torej 3. kompanija od brigadnih vaj iz Dolenje Tuzle v Doboj, kjer je bila v posadki. Dné 15. oddali so dopustniki orožje in obleko v skladišča, da odidejo domov. Stotnik je knjižice do poslednje minute pridržaval, ne vedoč, kaj utegne priti. O poldne prihiteli kompanijski nadporočnik z brzojavko, da se mora kompanija že čez dve uri polnoštevilna v Brod pred cesarja odpeljati. Hitro se vse preobleče, dopustniki vriskajo, da bodo videli svojega gospodarja Frana Josipa in kompanija odpelje se proti Brodu. Dné 16. stala je kompanija v razvitej črti pri savskem mostu na bosanskih tleh. Ko cesar na 600 korakov dolg savski most stopi, trobentač zatrobi, in iz več nego 10.000 grl zbranega naroda zaori po okolici gromoviti: „Živio!“

Cesar je hitel k bosanski kompaniji, ogledal si jo in prijetno iznenaden opazil: „Jako lepa kompanija!“

Kompanija vrnila se je na to domov, od koder so odšli dopustniki vsak na svoj dom. Pred odhodom prosili so gospodina kapetana, naj jim v knjižicah potrdi, da so imeli čast pred presvitlim cesarjem pokazati se, sicer bi jim njihovi ljudje doma tega niti ne verjeli ne.

Sedaj pridejo te vrste ljudje v prestolnico presvitlega cesarja, kjer se niti nagledati ne bodo mogli čudovite lepote glavnega mesta cesarstva. Največja čast pa jim bode tedaj, ko bodo prevzeli na cesarskem dvoru stražo.

Iz Kamne Gorice, 14. avgusta. Tužno so se oglasili zvonovi v torek 5. t. m. popoldne, oznanjujoč faranom, da nas zapušča blagi, četrtno stoletja med nami službujoči gospod župnik Lovro Bernik. Neizprosna sila krute bolezni je gospoda župnika toliko oslabila, da je moral stopiti v pokoj. Da si je upokojeni g. župnik stekel med zavednimi farani trajnih zaslug in spominov, tega ne more nihče tajiti, zakaj njegova neutrudna roka je v teh letih zgradila toliko, da bo še potomcem poznih let pričalo o njegovi delavnosti. Ko je gospod pred 25 leti nastopil kot župnik, kakošna je bila takrat cerkev, in kakošna je danes? Marsikoji župljan se lahko povpraša, ali bi bilo danes v teh hudih, za našo faro posebno siromašnih časih možno storiti to, kar je previdni g. župnik napravil v dobrih časih, ko se je še lažje zaslužilo?

Imamo veličastno in lepo ubrano novo zvonjenje. Naša nova krasna zakristija in z vso notranjo ukusno opravo se sme meriti z vsako mestno. Prenovljeni altariji, spovednice nove, bandera in nebó, mašne obleke so prava krasota v notranjem naše cerkve. To in drugo priča, da je bil tu nekdo, ki ni imel malo skrbi in požrtvovalnosti pri tem ogromnem delu in poleg tega bil še usmiljen Samaritan v družinah. Zato bi bilo nehvaležno, ko bi mu ne zaklicali: Bog Vam plati in daj prijetne ure uživati še mnogo let v pokoju!

Ko smo storili svojo dolžnost do svojega bivšega dušnega pastirja, zvedri se nam lice in veselo vskliknemo: O veseli dan v zgodovini naše župnije, ko nam pošiljaš novega dušnega pastirja v tolažbo in veselje.

Dne 6. t. m. popoldne se bliskovo raznese vesela vest, da bomo še ta dan imeli v svoji sredi novega gosp. župnika Ant. Verbajsa. V kratkih urah je bila Kamna Gorica pripravljena za dostojen sprejem. V hitrici je stalo pet slavolokov s krasnimi in pomenljivimi napisi. Županstvo je delalo z vsem naporom, da reši čast občini in dostojno vsprejme duhovnega očeta. Zdi se mi, kakor da bi zastave rastle iz oken, kajti vsaka hiša jih je imela po več in nekatere velikanske. Tudi z venci, vejami in maji se ni štedilo.

Velik dobrotnik naše fare, gosp. ces. svetnik Toman, je poslal svoje konje in kočijo na postajo Podnart, da pripeljejo tem dostojneje g. župnika, kojega sta dva odlična odbornika že na postaji pri srčno pozdravila. Po 6. uri zagromi strel v znamenje prihoda in pri prvem slavoloku je bil gosp. župnik pozdravljen od skupnega srenjskega odbora z županom na čelu. V imenu šolske mladine pa po Milici Kapusovi, koja mu je v znak pokorščine in udanosti izročila krasen svež šopek. Sprevod skozi Kamno Gorico je bil veličasten. Na čelu šolske mladine je prvi pristopal zastavonosce, poleg iste sta korakala krajni šolski nadzornik in učitelj, za njim srenjski odbor, za katerim je pridržala krasna kočija z gospodom župnikom, kojega je spremljal č. g. knezoškofjski svetovalec Golobič. Za tema dvema pa se je peljalo še več drugih in ogromna množica v praznični obleki je spremljala g. župnika v cerkev, kjer je svoje vernike prvokrat blagoslovil z Najsvetejšim.

Štirje pevci so jako ubrano zapeli g. župniku podoknico.

V nedeljo, 10. t. m., je bil dan slovesnega vmeščenja, koje se je vršilo po navadnem vsporodu. Za nas pa je tem pomenljiveje, da so se sami milostivi gospod prošt dr. Klofutar k nam potrudili in s tem pokazali, da so tudi v dejanju zaščitnik in patron naše cerkve. Veselje je bilo vsled tega med ljudstvom nepopisno. Zato so jim pa Kamnogoričanje napravili veličasten sprejem v znak, kako zna zavedno ljudstvo visoko spoštovati uzorne učenjake in cerkvene dostojanstvenike.

Propoved milostivega gospoda prošta je gotovo ganila vsacega globoko v srce, ko so nam v učenih in temeljnih besedah predstavili z lece novo vme-

štenega gospoda župnika ko vzglednega in delavnega duhovnega očeta.

Po službi božji je srenjski odbor milostivega g. prošta še posebej zahvalil za naklonjenost in ljubezen do nas. Do cela smo bili prepričani, da smo dobili v svojo sredo v osebi čast. g. Antona Verbajsa vrliga in ljubeznivega župnika.

Hvaležnost smo pa dolžni tudi začasnemu oskrbniku naše župnije, čast. gosp. župniku Karolu Lapajnetu. Gospod ni samo storil, kar velevala mu stan, ampak kar je le mogel. Zato pa želimo, da bi mu Bog že na tem svetu povrnil njegov trud. Mi pa mu ohranimo trajen in hvaležen spomin.

Z Vranskega, 17. avgusta. Velevažno in mikavno je, ako se sliši vsepovsodi, kjer so z darežljivimi prineski odličnih faranov olepšane in okrašene cerkve, da se lepo in vbrano pri božji službi orglja in poje. Toda cerkveno petje in tudi orgljanje je le tam mogoče, kjer bivajo moči za to — in kjer se nepotrebno ne nasprotuje temu vseskozi težavnemu in vestnemu poslu. — V naši dolinici — žalibog je še precej napak v tem obziru, katere se pa bodo polegale tekom časa; kajti novi organisti bodo vse storili, kar se jim bode velevalo. — Znano je, da naše prebivalstvo želi, naj bi se pri sv. maši medigre igrale in pesmice pele le vesele; toda tako ravnanje se ne dopušča; kajti cerkev je svetišče, kjer naj bi objemala božja beseda s prižnice — istotako orgljanje in spodobno petje v krščanskem duhu vse navzoče kristijane. — Pri nas pa ni tako; kajti tisti, kateri veliko kritikujejo o cerkvenem petju, le prazno slamo mlatijo; zatorej le takrat dohajajo v cerkev, kadar se pri „tihu maši“ odpotujejo. Orgljar je v marsikaterem kraju trpin. — Zakaj? Največkrat se prerado nezgoda pripeti, da čim slavnije je sveto opravilo, slabše je orgljanje in petje — in to daje tistim povod, kateri bi le radi poslušali vse lepo, pa ne slišijo vsled gneče. In kdo je tej nepovoljnosti kriv? Orgljar — trpin — in pa pekinje! — Naše ljudstvo zahteva, naj bi orgljavač včasih tudi kako okroglo zaigral; ker znano je, da le pri nas tisti organist kaj velja, ki po sv. maši „marš“ zaigrati zna. To pa ne gré. — Zatorej bi pa pohlevno prosil onega častitega dopisnika v „Slov. Gospodarju“ št. 33, naj se nekoliko pomiri ter naj pride s svojo spretnostjo tu sem in naj nam tudi z milodonečim glasom pokaže pot, da bo vse zadovoljno. Hvaležni in poslušni mu bomo vsi tisti, katerim je dosedaj še bilo mar za cerkveno petje. — Samo nekaj se ne sme pozabiti. Pred nekoliko leti je rekel nekdo istinite besede: „Na Vranskem je nevošljivost doma.“

Hiše se tukaj stavijo in znažijo po zmožnosti posestnikov vsako leto; ljudstvo je pridno in — hvala Bogu — verno.

Dnevne novice.

(Povodom cesarjevega rojstvenega dne) je bil sinoči vojaški mirozov, danes zjutraj ob 5. uri budnica. Ob 8. uri je bila v Lattermannovem drevoredu vojaška maša z zahvalno pesmijo, katere se je vdeležila vsa tukajšnja posadka. Ob 10. uri je prevzvišeni gospod knezoškof v stolni cerkvi daroval slovesno sv. mašo. Navzoči so bili deželni predsednik baron Winkler s svetovalci, deželni glavar dr. Poklukar z deželnimi odborniki, predsednik deželnega sodišča Hočevnar, župan Grasselli z mnogimi mestnimi odborniki, načelniki raznih uradov in zavodov in mnogo občinstva. — Gospod deželni predsednik je daroval za mestne reveže 100 gld., po 25 gld. pa tukajšnji otroški bolnišnici cesarice Elizabete, otroški varovalnici, deškemu in dekliškemu sirotišču.

(Učiteljske plače na Kranjskem.) Deželni zbor kranjski je dne 15. novembra 1889 v 12. seji prenesel deželni zakon z dne 29. aprila 1873 in z dne 9. marca 1879. leta o vredbi pravnih razmer učiteljev na ljudskih šolah itd. Ta sklep deželnega zbora pa ni dobil Najvišjega potrjenja. Uradni list navaja, da je nejasen § 3. tega zakona, ki pravi v odstavku: „Ustanovitev učiteljskih služb, kakor tudi razvrstitev, to je, določitev njih plačilnih vrst, izvrši deželno šolsko oblastvo v sporazumu z deželnim odborom. V tem slučaju bil bi deželni šolski svet nekako odvisen od deželnega odbora. Poglavitni pomislek pa je bil proti § 6., ki pravi: „Učiteljem, kateri so kot stalni učitelji na jedni ter isti jednorazredni ljudski šoli z letno plačo IV. vrste zadovoljno službovali deset let, gré razven zakonitih starostnih doklad še osebna doklada 50 gld., ki se pri odmeri

pokojnine ne števa, ki pa odpadejo, ako učitelj dobi višjo plačo. Priznanje te osebne doklade izreče deželni šolski svet v sporazumu z deželnim odborom.“ Tudi v tem slučaju bil bi dež. šolski svet navezan na pritrdjenje deželnega odbora, češ, da ta ne more vedno razsojati, če so učitelji zadovoljno službovali. To vprašanje pride torej zopet pred deželni zbor.

(Osebnosti.) Mil. g. prelat dr. Janez Kulavic je minoli teden za nekaj časa odpotoval v Gostin, da si utrdi zdravje. — Sarajevski kanonik preč. g. dr. Anton Jeglič, ki je bil minoli teden v Ljubljani in na svojem domu na Gorenjskem, odpeljal se je v soboto skozi Reko in Kotor v Sarajevo. — Upravni svetovalec vodstva državnih posestev v Gorici dr. Oskar baron Sommaruga častni komornik sv. očeta, zaročil se je z baronico Beti Rechbach v Ljubljani.

(Imenovanja.) Davčnim nadzornikom imenovan je davčni kontrolor gosp. Ivan Kalan v Kočevju; oficijalom asistent g. E. Josin, asistentom računski praktikant g. V. Koželj.

(Grozodejstvo.) „Obzoru“ se poroča iz Slavonškega Broda: V brdu sv. Petke blizu Slav. Broda shaja se narod vsako leto na božjo pot. Isto je bilo letos. Ta dan je devetletno dete čuvalo svinje blizu ondi na neki ravnini. Približajo se mu štiri ciganke ter ga odnesó, da ga pokvečijo in z njim beračijo po svetu. Zlomile so mu eno roko in eno nogo ter so mu hotele iztakniti še oči. To zapazi neki seljak, reši dete, zgrabi tudi eno ciganko in jo izroči policiji.

(Štajersko deželno razstavo) je v četrtek obiskalo 2600, v petek 8398 oseb.

(Razpisane učiteljske službe.) 1. Na štirirazrednici v Vipavi tretje učno mesto z letno plačo 450 gld. in prostim stanovanjem v stalno nameščenje. Obrok za prošnje do dne 25. avgusta na c. kr. okr. šolski svet v Postojini. 2. Na jednorazrednici v Dolu (litijski okraj) učiteljska služba z letno plačo 400 gld., z opravičeno 30 gld. in prostim stanovanjem v stalno ali začasno nameščenje. Obrok prošnje do konca t. m. na c. kr. okr. šolski svet v Litiji. 3. Na trirazredni dekliški šoli v Novem Mestu mesto druge učiteljice z letno plačo 450 gl., oziroma mesto tretje učiteljice z letno plačo 400 gl. Obrok za prošnje do dne 23. avgusta na c. kr. okr. šolski svet v Novem Mestu.

(Trebinjska biskupija) v Hercegovini, katero je do sedaj opravljal prevz. dubrovniški biskup Mato Vodopić, poverjena je s papeževim „breve“-om z dne 8. julija biskupu mostarskemu prevz. g. O. Paskalu Bueonjiču. Prememba ta se je izvršila po želji vlade za Bosno in Hercegovino zaradi lažje uprave.

(Blaženi Nikola Tavelić.) Kongregacija za sv. obrede je z odpisom dne 17. maja t. l. dovolila posebno mašo in molitve v časoslovu (brevirju) v čast mučencu, ki je preli kri za sv. vero v Jeruzalemu od 11.—14. novembra 1391, ter je ob enem odredila, da se njegov spomin praznuje prvo nedeljo v septembru. Blaženik je bil porojen v Šibeniku, bil frančiškan, ter je celih dvanajst let oznanjeval sv. evangelij po Bosni. Svetnik slovanskega rodu, prosi za nas!

(„Slovenski Pravnik“) ima v zadnji številki naslednjo vsebino: 1. Dr. F.: Nekoliko o objektivnem postopanju v tiskovnih rečeh. — 2. Dr. J. Serbec: Zadrugištvo (socijalizem). — 3. Iz pravosodne prakse. — 4. Iz upravne prakse. — 5. Književna poročila. — 6. Drobne vesti.

(Slovstvo.) Kaptol vrhbosanski kani po „Vrhbosni“ dati natisniti knjigi: „Značaj Isusa Krista“ in „Putne črtice iz svete zemlje“ s slikami. Naročil si jo za poslednje delo trideset klišejev, od kojih kaže najznamenitejša svetišča v Jeruzalemu, ostali pa svetišča in predmete iz Egipta in Palestine. Nakano to pa more kaptol izvršiti le tedaj, ako se oglasi vsaj tristo predplačnikov. Pripočemo zanimiva dela prav toplo tudi hrvaščine veščim Slovencem. Naročila sprejema kaptol vrhbosanski v Sarajevu.

(Štirirazredno ljudsko šolo v Krškem) je obiskovalo 97 dečkov in 92 deklic, v ponavljajno šolo je hodilo 18 otrok, v obrtno nadaljevalno šolo 39 učencev. Za šolarsko kuhinjo so dobrotniki darovali 125 gld. 5 kr., troški pa se znesli 196 gld. 14 kr. Poučevali so gg.: Fran Gabršek, c. kr. okr. šol. nadzornik in nadučitelj; Ivan Knaus, katehet; Jernej Ravnikar, Marija Michél, Ana Schmidinger.

Raznoterosti.

— Blaznik v vagonu. Iz Ljubka (Lübeck) se poroča dne 10. t. m.: Na železnični progi Ljubek-Hamburg se je pripetila včeraj strašna nesreča. V vagonu je sedel mej popotniki tudi neki Petrov, rodom Rus. Na enkrat se vzdigne ta mož in zasadi nož v prsi svojega sopotnika. Na to je iztaknil nekemu otroku eno oko in je ranil še pet drugih oseb. Možu se je bilo zmešalo v glavi. Na bližnjem kolodvoru so ga deli iz vagona ter ga zavorovali, kakor sploh duševnabolne ljudi zavarujejo.

— Velike povodnji. Kakor se poroča iz Kalkute, izstopil je Ganges iz strug ter se daleč na okrog razlil. Mnogo ljudij je zagreblo valovje. Škoda je velika. Pred vedno dalje prodirajočo vodo so splezali ljudje na hiše in drevesa, kjer so bili pet dni brez potrebne vsakdanje hrane.

— Najbogatejše žene v Severni Ameriki. Neki list omenja 27ih najbogatejših dam v Severni Ameriki ter navaja svote njih ogromnega premoženja. Ena premore 40,000.000 dolarjev, tri premorejo do 20,000.000 dolarjev, ena ima 15,000.000 dolarjev, dve po 10,000.000 dolarjev itd. Izmed teh 27ih bogatink premorejo zadnje po 4,000.000 dolarjev.

— Sredstvo proti polžem. Ob mokrih poletjih delajo polži vrtnarjem mnogo sitnosti. Da jih poloviš, položi mej rastlinskimi vrstami majhna povese slame. Druzega jutra najdeš na slami vse polno polžev, ker gredo radi na suho počivat. Zdaj jih lahko pokončaš.

— Velik požar. Preteklo soboto je bil v Broos-Bocardu na Sedmograškem strašen požar. V štirih urah je vpepelil 58 hiš in drugih poslopij. Mej drugim je bilo tudi šest otrok žrtva groznega plamena. Tudi mnogo živalij je zgorelo. Da bi gasili, še misliti ni bilo, ker je namreč v tamošnjem kraju velika suša. Ogenj se je bil prikazal v poslopji tamošnjega sodnika; njegova žena je bila zbežala v klet, kjer jo je zadušil silni požar.

— Trtna uš. Ta strašna preglavica se neki ob reki Renu vedno bolj širi ter preti pokončati tamošnje krasne vinograde.

— Premeten gledališčni ravnatelj. Gledališčni ravnatelj v Mokeinolewu (Nebraska) je bil v jako tesnem položaju. Občinstvo je bilo izžvižgalo njegovo prvo pevkinjo, na katero je stavil veliko zaupanja. Bil je v silni zadregi. Tu mu pade v glavo rešilna misel. V velikih naznanilih je objavljal občinstvu, da se mu je posrečilo dobiti izvrstno zamorko za pevkinjo, ki ima, kakor sloveča Patti, srebrno-čiste glasove. Na to laskavo vabilo je vse drlo v gledališče. Pevkinji-zamorki je grmela burna pohvala, v ravnateljev žep so pa suhi dolarji. Dobro se mu je izplačala črna barva, s katero je bil namazal prej izžvižgano pevkinjo.

— Nemško izobraževanje. V dandanašnji jako razširjeni in zelo brani knjigi „Rem-

brandt als Erzieher“ pravi duhoviti pisatelj: Profesor je nemška narodna bolezen; dandanašnja vzgoja otrok je nekako betlehemsko usmrčenje detet; teh dveh resnic ne moremo dovolj krepko poudarjati. Navadno profesor na nič ne veruje, v različnih okoliščinah pa tudi na vse, v nobenem slučaju pa na svojo podložnost.

— Nesreča na oklopni ladiji. Na oklopnici, ki je plula iz Odesa proti Sebastopolu, razletela se je cev pri stroju, ubila osem mornarjev, enega kadeta in enajst mornarjev hudo poškodovala.

Telegrami.

Dunaj, 18. avgusta. Povodom šestdesetletnice cesarjeve je bila budnica med streljanjem topov, dopoldne vojaška parada tukajšnje posadke, katere sta se vdeležila tudi bosansko-ercegovaška bataljona na „Schmelzi“; navzočni so bili nadvojvode Karol Ludovik, Albreht, Viljem, Rainer, vojni minister, generali, vnani vojaški atašeji in ogromna množica ljudstva. Po vojaški maši so vojaki defilovali. Ob 11. uri je bila slovesna sveta maša v cerkvi sv. Štefana; navzočni so bili ministri Kalnoky, Kallay, Taaffe, Gautsch, Bacquehem, Schönborn, Pražak in načelniki uradov. Cerkveno opravilo se je končalo s cesarsko himno. V vseh cerkvah je bila božja služba. V vseh glavnih mestih skupne države so bile enake slovesnosti.

Olomuc, 17. avgusta. V Ostravi so pričeli rudarji strajkovati. Da se naredi mir in red, odšel je danes po noči od tukaj tretji bataljon pešpolka št. 54.

Reval, 17. avgusta. Danes je došel sem nemški cesar. Sprejeli so ga veliki knez Vladimir, nemški poslanik Schweinitz in udje nemške naselbine. Ob 2. uri in 45 minut je odpotoval dalje proti Narvi s posebnim vlakom.

Narva, 18. avgusta. Nemški cesar se je pripeljal ob 1/2 9. uri; na kolodvoru so ga sprejeli car, veliki knez cesarjevič, drugi veliki knezi, avstrijski veleposlanik i. t. d. Cesarja sta se odpeljala v Polevčevo vilo, kjer je carinja pričakovala cesarja. Mej potjo je množica srčno pozdravljala cesarja in Carprivija.

Carigrad, 17. avgusta. Na vojni ladiji „Ertogrul“, ki se je povrnila iz Japana s 600 možmi posadke, zbolelo je za kolero 35 ter umrlo 15 oseb.

Umrli so:

14. avgusta. Franc Kovač, delavčev sin, 4 mesece, Kravja dolina 22, katar v želodcu. — Rozalija Urankar, branjeveva hči, 21 dni, Studentovske ulice 9, spridenje krvi.

V bolnišnici:

14. avgusta. Marija Huter, gostija, 80 let, marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
16	7. u. zjut.	740.3	18.9	sl. zap.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	738.3	25.4	brezv.	"	
	9. u. zveč.	738.2	20.0	sl. svzh.	jasno	
17	7. u. zjut.	739.0	16.4	brezv.	megla	0.00
	2. u. pop.	737.5	28.8	sr. vzh.	jasno	
	9. u. zveč.	736.8	20.2	sl. zap.	"	

Srednja temperatura obeh dni 21.1°, in 21.8°, za 2.0° in 2.8° pod normalom.

Srednja temperatura obeh dni 21.1°, in 21.8°, za 2.0° in 2.5° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

18. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gld.	30	kr.
Srebrna „ 5 1/2 „ 100 „ 16%	89	„	75	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	108	„	20	„
Papirna renta, davka prosta	101	„	20	„
Akcije avstr.-ogerske banke	975	„	—	„
Kreditne akcije	310	„	—	„
London	113	„	90	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleonid.	9	„	03 1/2	„
Cesarski cekini	5	„	43	„
Nemške marke	55	„	75	„

St. 15.077.

Zahvala.

Povodom praznovanja rojstvenega dne Njega ces. in kr. Apostolskega Velikanstva presvetlega cesarja mi je visokorodni gospod c. kr. dež. predsednik Andrej baron Winkler izročiti dal dve sto goldinarjev, od katerih je 100 gld. namenjenih ljubljanskim ubožcem, po 25 gld. pa tukajšnji cesarici Elizabeti bolnišnici za otroke, varovalnici malih otrok, deškemu in pod vodstvom gospé grofice Sofije Auerspergove stoječemu dekliškemu sirotišču.

Izročuje zajedno te zneske njihovemu blagemu namenu smatram se do žnini, da potom javnosti najtoplejšo zahvalo izrekam za velikodušno stolnega našega mesta ubožcem naklonjeno darilo.

V Ljubljani, dne 16. avgusta 1890.

Župan: Grasselli s. r.

Obrabljene pismene marke kupuje vsak čas

G. Zechmayer, Nürnberg.

Obrazci zastonj. (15—14)

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse 1,

v hiši društva.

Podružnica za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefplatz

št 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 30. junija 1889 frank. 106,578,528.96
Letni dohodki premij in obresti 19,328,518.86
Izplačitve za zavarovalne in rentne pogodbe, za zakupnine itd. v dobi društvenega obstanka (1848) 219,930,701.87
V zadnji dvanajstmesčni poslovalni dobi vložilo se je pri društvu za novih ponudb, vsled česar iznaša v dobi društvenega obstanka skupni znesek vloženih ponudb 1,610,827.280.—
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kako tudi obrazce za predloge daje brezplačno

glavni zastop v Ljubljani

(12—8)

pri

Gvidu Zeschko-tu

Tržaška cesta, št. 3.

St. 14.408.

Razglas.

(2—2)

Zaradi oddaje naprave novega lesenega mostu čez Maligraben in nove užitninske ute ravno tam, vršila se bode pri magistratu ljubljanskem dne 20. t. m. ob 12. uri dopoldne javna pismena dražba.

Načrti, proračuni in pogoji so v pisarni mestnega stavbinskega urada v Špitalskih ulicah št. 10 v prvem nadstropji v navadnih uradnih urah vsakemu na ogled.

Ponudbe, v katerih naj bode razvideti posamezne cene in skupni troški, vložiti je do napovedanega časa s priloženim 5% vadijem vsega preračunjenega skupnega zneska.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 13. avgusta 1890.

Županov namestnik: Vončina s. r.

OLJNATE BARVE

kositarških pušicah po pol in jeden kilo priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

(73)

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.